

Vergaderjaar 2015–2016

29 544

Arbeidsmarktbeleid

Nr. 653

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN
WERKGELEGENHEID**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 oktober 2015

Met deze brief zal ik op verzoek van uw Kamer ingaan op de Policy Brief Verzekeren tegen ziekte en arbeidsongeschiktheid van het Centraal Planbureau (CPB) die op 3 september is gepubliceerd.

Het CPB concludeert dat het beleid van de afgelopen decennia effectief is geweest in het terugdringen van ziekteverzuim en de instroom in arbeidsongeschiktheidsuitkeringen. De toegenomen financiële en re-integratieverplichtingen voor werkgevers hebben hierbij een belangrijke rol gespeeld. Voorstellen die deze verplichtingen geheel of gedeeltelijk terugdraaien, leiden tot een hoger ziekteverzuim en een groter aantal (arbeidsongeschiktheids) uitkeringen, met op termijn hogere premies en minder werkgelegenheid.

Het CPB geeft aan dat een aantal zaken beter kan. Nog steeds voeren niet alle werkgevers beleid gericht op het voorkómen van ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid. Privaat verzekerde werkgevers behalen op het vlak van preventie en re-integratie geen betere resultaten dan niet privaats verzekerde bedrijven. Investerings in preventie en in re-integratie zijn vooral lonend voor een partij die de financiële verantwoordelijkheid draagt voor de volledige twaalf jaar (twee jaar loondoorbetaling bij ziekte en tien jaar Werkhervattingsregeling gedeeltelijk arbeidsgeschikten (WGA)).

Het CPB geeft aan dat het initiëren en in stand houden van verzekeringsmarkten voor loondoorbetaling bij ziekte en de WGA geen doel op zich is, maar een middel om verzekering te bieden én preventie en re-integratie te bevorderen.

Bijna tien jaar na introductie van de Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen (WIA) zijn verzekeraars aan zet om hun toegevoegde waarde op deze verzekeringsmarkten te demonstreren.

Ik ben blij dat de hervormingen van de afgelopen tien jaar, waarbij zowel voor werkgevers als voor werknemers prikkels zijn aangebracht, geleid hebben tot een lager ziekteverzuim en een lagere instroom in arbeidsongeschiktheidsuitkeringen. Bij de introductie van de hybride markt voor de WGA was het de verwachting dat private verzekeraars en UWV elkaar scherp zouden houden. Werkgevers hebben immers de keuze het arbeidsongeschiktheidsrisico daar onder te brengen waar zij, gelet op de te verwachten inzet op preventie en re-integratie, verwachten financieel het voordeligst uit te zijn.

In de eerste jaren van de hybride WGA-markt hebben verzekeraars grote verliezen geleden. Uit onderzoek¹ van De Nederlandsche Bank (DNB) blijkt dat verzekeraars bij de introductie van de WGA-verzekering in 2006 de risicoafweging en de beheersing van de interne processen in de nieuwe markt hebben onderschat. DNB geeft aan dat vanaf 2013 herstel zichtbaar is.

De afgelopen jaren heeft een (groeïend) aantal werkgevers zich bij de keuze voor private of publieke verzekering van WGA-risico's laten leiden door financieel voordeel voor de korte termijn dat door terugkeer naar publieke verzekering behaald kon worden. Met mijn brieven van 22 juni en 21 september jongstleden² heb ik uw Kamer geïnformeerd over deze onevenwichtigheid in de hybride markt en over de wijze waarop ik deze onevenwichtigheid wil oplossen. Ik verwacht dat door het verbeteren van het gelijke speelveld op de hybride markt de focus meer op schadelastbeheersing zal komen te liggen.

Ten slotte ben ik het met het CPB eens dat de hybride markt geen doel maar een middel is. Ik vind het van belang om inzicht te verkrijgen in de ontwikkeling van de effectiviteit van de spelers op de hybride markt. Het verminderen van het beroep op arbeidsongeschiktheidsregelingen begint veelal met het terugdringen van (langdurig) verzuim. Ik ben het met het CPB eens dat het van belang is om de volledige twaalfjaarsperiode (verzuim en arbeidsongeschiktheid) te bezien. Ik ga daarom met het Verbond van Verzekeraars en met het UWV in gesprek over een manier waarop de prestaties van de spelers op de hybride markt inzichtelijk gemaakt kunnen worden.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L.F. Asscher

¹ <http://www.dnb.nl/nieuws/dnb-nieuwsbrieven/nieuwsbrief-verzekeren/nieuwsbrief-verzekeren-januari-2015/dnb317952.jsp>

² Kamerstuk 32 716 nr. 18 en Kamerstuk 32 716, nr. 21